

Határozatok Tára

C-375/12. sz. ügy

Margaretha Bouanich
kontra
Directeur des services fiscaux de la Drôme

(a tribunal administratif de Grenoble [Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — EUMSZ 63. cikk — A tőke szabad mozgása — EUMSZ 49. cikk — Letelepedés szabadsága — Természetes személyek jövedelemadója — A közvetlen adók jövedelemarányos korlátozására vonatkozó rendelkezés — A kettős adóztatás elkerülése érdekében kötött kétoldalú adóegyezmény — Másik tagállamban illetőséggel rendelkező társaság által fizetett, már forrásadóval terhelt osztalék adóztatása — Az e másik tagállamban fizetett adónak a felső adókorlát számításakor történő teljes vagy részleges figyelembevételének hiánya — EUMSZ 65. cikk — Korlátozás — Igazolás”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2014. március 13.

1. *Letelepedés szabadsága — A tőke szabad mozgása — A Szerződés rendelkezései — Hatály — Egyes közvetlen adókat jövedelemarányosan korlátozó nemzeti szabályozás (adópaijs) — Az e tagállamban illetőséggel rendelkező személy részére egy másik tagállamban székhellyel rendelkező társaság által fizetett, már forrásadóval terhelt osztalék adóztatása — Az említett társaságban birtokolt részesedés összegétől függetlenül alkalmazandó adószabályozás — Mind a letelepedés szabadságát, mind a tőke szabad mozgását szabályozó rendelkezések alkalmazhatósága*

(EUMSZ 49. cikk, EUMSZ 63. cikk és EUMSZ 65. cikk)

2. *Letelepedés szabadsága — A tőke szabad mozgása — Korlátozások — Adójogszabályok — Egyes közvetlen adókat jövedelemarányosan korlátozó nemzeti szabályozás (adópaijs) — Az e tagállamban illetőséggel rendelkező személy részére egy másik tagállambeli illetőségű társaság által fizetett, már forrásadóval terhelt osztalék adóztatása — A tagállamok adóztatási joghatóságainak párhuzamos gyakorlásából eredő hátrányok — Hiány*

(EUMSZ 63. cikk és EUMSZ 65. cikk)

3. *Letelepedés szabadsága — A tőke szabad mozgása — Korlátozások — Adójogszabályok — Egyes közvetlen adókat jövedelemarányosan korlátozó nemzeti szabályozás (adópaijs) — Az e tagállamban illetőséggel rendelkező személy részére egy másik tagállambeli illetőségű társaság által fizetett osztalék adóztatása — Az e másik tagállamban fizetett adónak a felső adókorlát számításakor történő teljes vagy részleges figyelembevételének hiánya — Megengedhetlenség — Igazolások — Az adórendszer koherenciája biztosításának szükségessége — Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása — Hiány*

(EUMSZ 49. cikk, EUMSZ 63. cikk és EUMSZ 65. cikk)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 24–31. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 37–39., 56., 59., 60. pont)

3. Az EUMSZ 49. cikket, az EUMSZ 63. cikket és az EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes valamely tagállamnak az a szabályozása, amelynek értelmében, ha az e tagállamban illetőséggel rendelkező azon személy, aki egy másik tagállamban székhellyel rendelkező társaság részvényeseként olyan osztalékban részesül, amely mindkét államban adóköteles, és a kettős adóztatás úgy kerül szabályozásra, hogy az illetőség szerinti államban be kell számítani az osztalékot fizető társaság székhelye szerinti államban megfizetett adó összegének megfelelő összegű adójóváírást, a különböző közvetlen adóknak az egy év során megszerzett jövedelmek bizonyos százalékára való korlátozására vonatkozó rendelkezés nem, vagy csak részben veszi figyelembe az osztalékot fizető társaság illetősége szerinti tagállamban megfizetett adót.

Egyrészt ugyanis az ilyen adószabályozás, mivel a belföldi illetőségű adózókat aszerint kezeli eltérően, hogy belföldi székhelyű társaságtól, vagy egy másik tagállamban székhellyel rendelkező társaságtól kapnak osztalékot, alkalmas arra, hogy az illetőségük szerinti tagállamban teljes körű jövedelemadó-kötelezettség alá eső adóalanyokat eltántorítsa attól, hogy tőkéjüket olyan társaságokba fektessék, amelyek székhelye valamely más tagállamban van, így a tőke szabad mozgásának az EUMSZ 63. cikkben főszabály szerint tiltott korlátozását képezi.

Másrészt az ilyen adójogi bánásmód a letelepedés szabadságának az EUMSZ 49. cikkben főszabályként tiltott korlátját képezheti, mivel kevésbé vonzóvá teszi az egyik tagállam állampolgára számára, hogy egy másik tagállamban telepedjen le.

Az ilyen korlátozást nem igazolhatja sem a nemzeti adórendszer koherenciája biztosításának szükségessége, sem pedig az adóztatási joghatóság tagállamok közötti megosztásának megőrzéséhez fűződő követelmény.

Az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége kapcsán, az ilyen igazolásra alapított érv kizárólag akkor helytálló, ha közvetlen kapcsolat állapítható meg a nyújtott adókedvezmény és e kedvezmény valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között, és e kapcsolat közvetlen jellegét a szóban forgó szabályozás által követett célra tekintettel kell megállapítani. Azonban nem áll fenn ilyen kapcsolat az adózó számára a felső adókorlát által esetlegesen biztosított adó-visszatérítésben megtestesülő adókedvezmény és e kedvezmény valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között. Ugyanis a felső adókorlát hatása révén visszatérített adóösszeg az adózó által fizetett közvetlen adók összesített összegétől, valamint attól függ, hogy ez az összeg túllépi-e a szabályozásban rögzített küszöböt. Így a szóban forgó adókedvezményt nem egy bizonyos beszedett adóval arányosan biztosítják, hanem csupán akkor, ha az összes érintett adó címén fizetett összeg meghaladja az adózó éves jövedelmének bizonyos százalékát. Ebből következően egyáltalán nem állapítható meg, hogy az érintett adókedvezmény és valamely meghatározott adóteher között közvetlen kapcsolat állna fenn.

Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása megőrzésének követelményét illetően az adózás ilyen korlátozására vonatkozó rendelkezés nem érinti az adott tagállamnak a területén folytatott tevékenységek megadóztatásával kapcsolatos lehetőségét, és azon lehetőségét sem

akadályozza, hogy egy másik tagállamban szerzett jövedelmeket is megadóztassa. Ennélfogva a szóban forgó adójogi rendelkezés alkalmazási feltételeit illetően egyáltalán nem merül fel a tagállamok közötti adóztatási joghatóság megosztásának kérdése.

(vö. 55., 56., 59., 69., 72., 74., 85–88. pont és a rendelkező rész)